

ΣΛΑΒΟÏ ΖΙΖΕΚ ΣΤΟΥΣ ΑΓΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΥΣ: Προσοχή, μην ερωτευτούμε τους εαυτούς μας!

“Τα πανηγύρια είναι εύκολα- το αληθινό τεστ της αξίας τους είναι αυτό που μένει την επόμενη μέρα, πως θα αλλάξει η καθημερινότητά μας. Ερωτευτείτε με τη σκληρή κι υπομονετική δουλειά- είμαστε η αρχή, όχι το

τέλος. Το βασικό μας μήνυμα είναι: τα ταμπού έσπασαν, δεν ζούμε στον καλύτερο δυνατό κόσμο. Υπάρχει ένας μακρύς δρόμος μπροστά μας, και σύντομα θα πρέπει να θέσουμε τις πραγματικά δύσκολες ερωτήσεις- ερωτήσεις όχι σχετικά με το τι δεν θέλουμε, αλλά σχετικά με το τι πραγματικά θέλουμε. Ποια κοινωνική οργάνωση μπορεί να αντικαταστήσει τον καπιταλισμό; Τι τύπο νέων ηγετών χρειαζόμαστε; Οι εναλλακτικές του 20ου αιώνα προφανώς δεν λειτούργησαν.

Επομένως μην κατηγορείτε τους ανθρώπους και τις συμπεριφορές τους: το πρόβλημα δεν είναι η διαφθορά κι η απληστία, το πρόβλημα είναι το σύστημα που σε ωθεί να γίνεις διεφθαρμένος. Η λύση δεν είναι «Main street, not Wall street» (πραγματική οικονομία έναντι χρηματοπιστωτικής οικονομίας) αλλά να αλλάξουμε το σύστημα όπου η πραγματική οικονομία δεν μπορεί αν λειτουργήσει χωρίς τη Wallstreet. Να προσέχετε όχι μόνο τους εχθρούς αλλά και τους λάθος φίλους που υποκρίνονται ότι μας στηρίζουν, αλλά ήδη εργάζονται σκληρά για να διαλύσουν τη διαμαρτυρία μας. Με τον ίδιο τρόπο που παίρνουμε καφέ χωρίς καφεΐνη, μπύρα χωρίς αλκοόλ, παγωτό χωρίς λιπαρά προσπαθούν να μας μετατρέψουν σε μια άκακη, ηθική διαμαρτυρία. Αλλά ο λόγος που βρισκόμαστε εδώ είναι ότι έχουμε βαρεθεί έναν κόσμο στον

οποίο το να ανακυκλώσεις τα κουτάκια του αναψυκτικού, το να δώσεις μερικά δολάρια για φιλανθρωπικούς σκοπούς, ή το να αγοράσεις καπουτσίνο από τα Starbucks όπου το 1% πηγαίνει για τα προβλήματα του Τρίτου Κόσμου είναι αρκετά για να μας κάνουν να νιώσουμε καλά.

Θα μας πουν ότι είμαστε αντί-αμερικανοί. Αλλά όταν οι συντηρητικοί φονταμενταλιστές σας λένε ότι η Αμερική είναι ένα χριστιανικό έθνος, να θυμάστε τι είναι ο χριστιανισμός: το Άγιο Πνεύμα, την ελεύθερη ισότιμη κοινότητα των πιστών ενωμένοι από αγάπη. Εμείς εδώ είμαστε το Άγιο Πνεύμα, ενώ στη Wallstreet είναι παγανιστές που λατρεύουν ψεύτικα είδωλα.

Θα μας πουν ότι είμαστε βίαιοι, ότι η γλωσσά μας είναι βίαιη, «κατάληψη» και ούτω καθεξής. Ναι, είμαστε βίαιοι αλλά μόνο με την έννοια που ο Μαχάτμα Γκάντι ήταν βίαιος. Είμαστε βίαιοι επειδή θέλουμε να βάλουμε ένα τέλος στο τρόπο που τα πράγματα εξελίσσονταν- αλλά τι είναι η καθαρά συμβολική βία σε σύγκριση με τη βία που απαιτείται για να στηρίξει την ομαλή λειτουργία του παγκόσμιου καπιταλιστικού συστήματος;

Θα μας αποκαλέσουν χαμένους- αλλά δεν είναι οι πραγματικά χαμένοι εδώ στη Wall street και δεν έχουν διασωθεί από εκατοντάδες δισεκατομμύρια από τα δικά σας χρήματα; Θα σας αποκαλέσουν σοσιαλιστές- αλλά στην Αμερική υπάρχει ήδη σοσιαλισμός για τους πλούσιους. Θα σας πουν ότι δεν σέβεστε την ιδιωτική περιουσία αλλά οι εκτιμήσεις της Wall street που οδήγησαν στη κατάρρευση του 2008 εξαφάνισαν πολλές δύσκολα αποκτημένες ιδιωτικές περιουσίες . Σκεφτείτε μόνο τις χιλιάδες κατασχέσεις σπιτιών.

Δεν είμαστε κομμουνιστές, αν ο Κομμουνισμός είναι το σύστημα που δίκαια κατέρρευσε το 1990- και θυμηθείτε ότι οι κομμουνιστές που είναι ακόμα στην εξουσία εφαρμόζουν τον πιο αδίστακτο καπιταλισμό. Η επιτυχία του καπιταλισμού στη κομμουνιστική Κίνα είναι ένα δυσοίωνα σημάδι ότι ο γάμος μεταξύ καπιταλισμού και δημοκρατίας πλησιάζει το διαζύγιο. Η μονή έννοια με την οποία είμαστε κομμουνιστές είναι ότι

ενδιαφερόμαστε για τα κοινά αγαθά- της φύσης, της γνώσης-που απειλούνται από το σύστημα.

Θα σας πουν ότι ονειρεύεστε, αλλά οι αληθινοί ονειροπόλοι είναι αυτοί που νομίζουν ότι τα πράγματα μπορούν να συνεχίσουν επ'άοριστον όπως είναι, απλώς με κάποιες διακοσμητικές αλλαγές. Δεν είμαστε ονειροπόλοι, ξυπνήσαμε από ένα όνειρο που μετατρέπεται σε εφιάλτη. Δεν καταστρέφουμε τίποτα, είμαστε απλώς μάρτυρες του πως το σύστημα σταδιακά καταστρέφεται μόνο του. Όλοι γνωρίζουμε την κλασική σκηνή από τα cartoons: η γάτα φθάνει σε ένα γκρεμό, αλλά συνεχίζει να περιπατάει, αγνοώντας ότι δεν υπάρχει έδαφος κάτω από τα πόδια της. Αρχίζει να πέφτει μόνο όταν κοιτάξει προς τα κάτω και παρατηρήσει την άβυσσο. Αυτό που κάνουμε είναι απλώς να υπενθυμίσουμε σε αυτούς που έχουν την εξουσία να κοιτάξουν προς τα κάτω.

Λοιπόν είναι η αλλαγή πραγματικά δυνατή; Σήμερα το πιθανό και το απίθανο κατανέμονται με ένα παράξενο τρόπο. Στους τομείς των ατομικών ελευθεριών, και της επιστημονικής τεχνολογίας το αδύνατο γίνεται ολοένα και πιο δυνατό(ή έτσι μας λένε): "nothing is impossible", μπορούμε να απολαύσουμε το σεξ σε όλες τις διεστραμμένες εκδοχές του, ολόκληρα αρχεία μουσικής, ταινιών και τηλεοπτικών σειρών είναι διαθέσιμα για κατέβασμα, διαστημικά ταξίδια είναι διαθέσιμα σε όλους (όσους έχουν πλούτο), μπορούμε να βελτιώσουμε τις φυσικές και ψυχικές ικανότητες μας με παρεμβάσεις στο γονιδίωμα, μέχρι το τεχνολογικό όνειρο της επίτευξης της αθανασίας, μετατρέποντας την ταυτότητά μας σε ένα πρόγραμμα λογισμικού.

Από την άλλη πλευρά, στον τομέα των κοινωνικών και οικονομικών σχέσεων, βομβαρδιζόμαστε συνεχώς από ένα «Δεν μπορείτε...» να συμμετέχετε σε συλλογικές πολιτικές δράσεις ή να μείνετε προσκολλημένοι στο παλιό κράτος πρόνοιας (σας κάνει αντί-παραγωγικούς και οδηγεί σε οικονομική κρίση) ή να απομονώσετε τον εαυτό σας από την παγκόσμια αγορά και ούτω καθεξής. Όταν επιβάλλονται μέτρα λιτότητας, μας λένε επανειλημμένα ότι αυτό είναι απλώς αυτό που πρέπει να γίνει. Ίσως ήρθε η ώρα να

αλλάξουμε τι είναι δυνατό και τι αδύνατο. Ίσως να μην μπορούμε να γίνουμε αθάνατοι, αλλά μπορούμε να έχουμε περισσότερη αλληλεγγύη κι υγειονομική περίθαλψη.

Στα μέσα Απριλίου 2011, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης ανέφεραν ότι η κινεζική κυβέρνηση απαγόρευσε να δείχνουν η τηλεόραση και οι κινηματογράφοι ταινίες που ασχολούνται με το ταξίδι στο χρόνο και την εναλλακτική ιστορία με το επιχείρημα ότι τέτοιες ιστορίες εισάγουν την επιπολαιότητα σε σοβαρά ιστορικά θέματα, ακόμη και η φανταστική απόδραση σε μια εναλλακτική πραγματικότητα θεωρήθηκε πολύ επικίνδυνη. Εμείς στη φιλελεύθερη Δύση δεν χρειαζόμαστε μια τέτοια ρητή απαγόρευση: η ιδεολογία ασκεί αρκετή δύναμη για να αποτρέψει στις εναλλακτικές αφηγήσεις της ιστορίας να αντιμετωπιστούν με την ελάχιστη σοβαρότητα. Είναι εύκολο για μας να φανταστούμε το τέλος του κόσμου-δείτε τις τόσες πολλές προφητικές ταινίες Αποκάλυψης -, αλλά όχι το τέλος του καπιταλισμού.

Σε ένα παλιό αστείο από τη Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας, ένας Γερμανός εργαζόμενος παίρνει μια θέση εργασίας στη Σιβηρία. Γνωρίζοντας πώς όλα τα μηνύματα θα διαβάζονται από λογοκριτές, λέει στους φίλους του: "Ας θεσπίσουμε ένα κώδικα: αν ένα γράμμα που θα πάρετε από μένα είναι γραμμένο με το συνηθισμένο μπλε μελάνι, θα λέει την αλήθεια, αν είναι γραμμένο με κόκκινο μελάνι, θα είναι ψεύτικο." Μετά από ένα μήνα, οι φίλοι του πήραν το πρώτο γράμμα γραμμένο με μπλε μελάνι: "Όλα είναι υπέροχα εδώ: τα καταστήματα είναι γεμάτα, τα τρόφιμα είναι άφθονα, τα διαμερίσματα είναι μεγάλα και με καλή θέρμανση, οι κινηματογραφικές αίθουσες προβάλλουν έργα από τη Δύση, υπάρχουν πολλά όμορφα κορίτσια έτοιμα για μια ερωτική περιπέτεια-το μόνο πράγμα που δεν είναι διαθέσιμο είναι το κόκκινο μελάνι. "

Και δεν είναι αυτή η κατάσταση μας μέχρι τώρα; Έχουμε όλες τις ελευθερίες που θέλει κάποιος-το μόνο που λείπει είναι το κόκκινο μελάνι: αισθανόμαστε ελεύθεροι, επειδή μας λείπει η ίδια η γλώσσα για να αρθρώσουμε την ανελευθερία μας. Εκείνο που αυτή η έλλειψη του κόκκινου μελανιού σημαίνει είναι ότι,

σήμερα, όλοι οι βασικοί όροι που χρησιμοποιούμε για να ορίσουμε την παρούσα σύγκρουση-πόλεμος κατά της τρομοκρατίας »,« δημοκρατία και ελευθερία »,« ανθρώπινα δικαιώματα », κλπ-είναι λάθος όροι που περιπλέκουν την αντίληψή μας , αντί να μας επιτρέπουν να σκεφτούμε. Εσείς, εδώ, δίνετε σε όλους μας το κόκκινο μελάνι”.

Afterhistory blogspot

Το διαβάσαμε στο: Tnxs

Διαβάστε επίσης: ΣΛΑΒΟÏ ΖΙΖΕΚ: “ΖΩΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΤΕΡΑΤΩΝ – Η ΚΡΙΣΗ, Η ΕΥΡΩΠΗ, Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ”